

DUCHOVNÉ OZVENY

Čakal som,
čakal na Pána
a on sa ku mne
sklonil

Ž 40,5

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník IV.

Marec 2001

Číslo 3

Téma dňa trochu inak

Aj keď sa o tom dosť ťažko píše, myslím, že na stránkach nášho časopisu nemôžeme obísť tému, ktorá sa stala podnetom diskusie uplynulých dní tak v parlamente, ako aj na verejnosti. V súvislosti s predložením zákona o zákaze interrupcií sa táto téma dostla do zložitej paľby argumentov a protiargumentov. Je nechcem k týmto búrlivým diskusiám písať žiaden náučný článok, ani nechcem vstupovať do politických diskusií. Ale chcem za seba napísať, že som rád, že v kresťanskom pohľade na svet a život je aj solidarita - dokonca s tými, ktorí sa ešte nenarodili. V jednej z televíznych diskusií zaznela výčitka, že sa stále odvolávame na kresťanstvo a pritom svet bol aj pred ním. Určite áno, ani netvrdíme, že je to zlý svet, ale patrí to akosi do vienk náboženstiev, ktoré to so životom myslia vážne, že poukazujú aj na skupiny ľudí, ktorí sa sami brániť nemôžu, na nespravodlivosť, na bolesť... Takéto hlasy nebývajú vždy príjemné, ani počúvané, ale sú dôležité /keď sa počas Druhej svetovej vojny konalo vyhladzovanie Židov, tak výčitka neznie ani tak, že sme to nezaštavili - to sa asi nedalo, ale že sme mlčali/. Ak doceníme vedomie, že aj nenarodený život je predsa ŽIVOT, tak tieto mlčiace deti určite patria k tým, za ktorých musia hovoriť iní. Určite to nie sú veci, ktoré by kresťanstvu zvýšili preferencie, ale myslím, že história mu raz za to poďakuje. Druhou vecou ale je, že tieto veci či priamo rozhodovania v praxi sú podmienené mnohými inými faktormi - preto sa to stáva takou citlivou témou. A jeden z takýchto faktorov je, že materstvo nie je docenené. Zákony a spoločnosť dnes veľmi nefandia rodine. Materiálne nie sú vytvorené podmienky, ktoré by boli výhodnou ponukou mať deti. A nie len materiálne - ani atmosférou, docenením. Veď ak ženy argumentujú, že si so svojim /?!/ životom môžu robiť čo chcú, neznamená to súčasne, že vo svojom živote nie sú celkom uspokojené, docenené? Nie je v mojej moci to zmeniť, ale chcem apelovať na všetkých manželov, chlapov - dajte pocítiť svojim ženám, matkám i starým matkám, že si vážite ich najdôležitejšiu úlohu, ktorú splnili pre tento svet - že cez bolesti priviedli na túto zem život. Toto by mala byť prvá vec, ktorú urobíme - doceniť, že to nie je jednoduché byť stále doma, mimo kolektívu, stále v strese, námahe... Hovorí sa, že keby muži mali rodiť, tak na tejto zemi nie sme - to preto, že žena vie uniesť ďaleko viacej námahy, bolesti a hlavne vie ju znášať dlhodobejšie - aspoň vo väčšine prípadov. Preto chcem aj ja, pre všetky ženy, ale zvlášť pre tie, ktoré nie sú docenené ako matky, povedať, že si vás vážime a ďakujeme.

Peter Cibira - správca farnosti

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný:

Aby sa za angažovanej pomoci všetkých veriacich skončili drámy biedy a odstránila sa neznesiteľná sociálna a ekonomická nerovnosť vo svete.

Misijný:

Aby hrdinský príklad mučeníkov a svedkov viery, ktorých sme si pripomenuli počas Veľkého jubilea, podnietil všetkých ľudí ku vzrastu ekumenického a medzináboženského dialógu.

Úmysel KBS:

Aby sme sa vo Svätom pôste skutkami kajúcnosti a dôkladným spytovaním svedomia dokonale pripravili na sviatosť pokánia, a tak sa zmenili k lepšiemu.

Rozhovor s vdp. Petrom Cibirom

V dnešnom čísle prinášame rozhovor s vdp. Peterom Cibirom, ktorý prišiel spravovať našu farnosť po vdp. Jozefovi Kolpákovi pôsobiaceho u nás šesťnásť rokov.

To, že je to veľmi dobrý, vzdelaný, múdry a citlivý človek plný energie a elánu, sme pochopili z jeho postojov k životu a s jeho zžitím sa s nami, našimi radosťami, žiaľmi i starosťami. Pochopili sme, že je to človek neobyčajný

V poslednom roku 20. storočia sa okolo neho udiali veľké zmeny a my sme boli zvedaví, ako ich prijal.

Ako ste prijali oznámenie, že budete spravovať našu farnosť?

V Blumentálskom kostole som bol už tri roky a práca bola veľmi náročná. Oznámenie o preložení som už očakával, pretože ma mali preložiť už pred rokom a nakoniec preložili môjho kolegu

kaplána. Napriek lúčeniu s ľuďmi, ktoré je vždy smutné som sa tešil na to, že idem na dedinu. Začal som si zisťovať základné údaje o Suche nad Parnou. Ozval som sa dôstojnému pánovi Kolpákovi. Prišiel som na návštevu. Prichádzal som sem s vedomím, že ľudí, ktorí tu žijú chcem mať rád. Lebo to budú moji ľudia.

Neobávali ste sa prevziať farnosť po skúsenejšom kolegovi, ktorý tu pôsobil šesťnásť rokov?

Nenazval by som ten pocit obavou, ale viedlo ma to ku skromnosti. Nebol som farár a nemal som skúsenosti s vedením farnosti. Prichádzal som sem s malou dušou v dobrom slova zmysle. Zrejme mám niečo v sebe, čo zo mňa robí človeka počúvajúceho a hľadajúceho a s týmto pocitom som sem prichádzal. Teda nie obava, ale skôr niečo blízke bázní, či pokore.

pokračovanie na strane 2

Rozhovor s vdp. Petrom Cibirom

pokračovanie zo strany 1

Ako ste si zvykli na nové pôsobisko?

Dedinské prostredie mi nie je cudzie, lebo ja tiež pochádzam z dediny. Zvykám si stále, učím sa novým vzťahom, teším sa na ľudí. Chcem tu byť pre všetkých.

V čom vidíte podstatný rozdiel v práci kňaza vo veľkomeste a na dedine s dvoma filiálkami?

V súčasnej dobe nám z dedín unikajú ľudia, ktorí si v meste vyštudovali a našli si tam uplatnenie. Keď si zoberieme otázku účasti na svätých omšiach, alebo farnosti, v meste sú okolo kňaza ľudia, ktorých tam neprivádza tradícia. Nikto ich nekontroluje, nemajú tu svojich rodičov - sú slobodní. Ak prídu do kostola, tak preto, lebo tam chcú byť a chcú počúvať. U nich pôsobí i spatná väzba - hovoria o tom, čo sa im páči, nepáči, čo ich oslovuje a čo ich neoslovuje.

Na dedine ostávajú ľudia, ktorí tu majú korene, ktorí sú tu doma, čo v kostole častokrát znamená to, že necítia potrebu s niekým hovoriť o tom, čo ho osloví, alebo neosloví. V kostole sú častokrát ľudia, ktorí by tam najradšej neboli. Niektorí idú aby nezarmútili rodičov, niektorí nechcú byť horší ako susedia. Samozrejme, aj na tom je čosi pozitívne, ale osloviť ich je trochu ťažšie.

Ďalej veľkomesto vytvára veľké množstvo skúseností a nové životné hodnoty. Ľudia sa tam stretávajú s veľkým množstvom nových názorov, životných štýlov ... a to ich samozrejme mení, niekedy až dezorientuje.

Na dedine sa ľudia niekedy boja vyjadriť to čo si naozaj myslia, čo cítia - svoju pochybnosť. Je to prirodzené, lebo na dedine každý každého pozná. Zase pekné a dôležité je i to, že na dedine sa môže sused na suseda spoľahnúť. A zdá sa mi, že ľudia na dedine edia byť aj pravdivejší vo vzťahoch i v utrpení.

Splnili sa Vám predstavy o spolupráci s farníkmi?

Nemal som žiadne predstavy, pretože každý človek je iný. Život ma naučil si predstavy nerobiť a to čo prinesie prijmem. Ak to budú ľudia milí a dobrí, tak vďaka Bohu, je to veľký dar a ak nie sú nemám právo to čakať.

Jeden psychológ hovorí, že ja som ja, ty si ty. Ja žijem svoj život, ty ži svoj. Ak sa stretneme bude to pekné, ak nie, musíme ísť každý svojou cestou.

Preto sa snažím nerobiť si predstavy.

Kedy ste pocítili, že Vaša ďalšia sviatosť bude kňazstvo a nie manželstvo?

Na túto otázku sa mi vždy ťažko odpovedá. Nezažil som nijaké zvláštne volanie. V prvom ročníku na vysokej škole som sa rozhodol, že idem na prijímačky na teológiu, ale dokončím si najprv prvý ročník s tým vedomím, že keby sa mi na teológii nepáčilo, opäť sa vrátim na školu.

Aké záujmy ste mali v detstve a čím ste chcel byť ako dieťa?

V detstve som nemal žiadny taký záujem, ktorý by ma úplne pohltil, preto som bol otvorený pre väčšinu vecí. Bavila ma ja hudba, knihy a pobyt v prírode. Bavilo ma všetko a nič. Nemal som vytvorený názor na to čím chcem byť. Ani počas štúdia na gymnáziu som ešte nevedel čím chcem byť. Až v treťom ročníku som začal uvažovať nad touto otázkou. Vedel som, že moje ďalšie štúdium by sa malo uberať niekde medzi humanistickým, ekonomickým a súčasne technickým smerom. Ale vôbec som nemyslel na kňazstvo.

Ktorí ľudia, okrem rodičov, mali najväčší vplyv na Váš život?

Ľudí, ktorí ovplyvňovali môj život bolo veľa. Počnúc mojimi bratmi, cez spolužiakov na gymnáziu, na vysokej škole. Veľmi veľa mi dali blízki kamaráti na teológii, ľudia ktorých som stretol v praxi. Veľmi silná skúsenosť s ľuďmi, ktorá sa mi teraz vynára,

bola s ľuďmi, ktorých som stretol na svojom prvom pôsobisku - v Piešťanoch. Stretol som tam ľudí, ktorí boli vzdelaní, rozumní, veľmi hlbokí a ešte aj veriaci. Každý človek, ktorého stretnem vo mne zanecháva určitú stopu v myslení.

Ako sa vyrovnávate so stresom?

Ako kedy. Niekedy jednoducho musím vydržať s nádejou, že to skončí. Niekedy mi pomôžu ľudia, ktorí ma majú radi a vedia ma podržať. Keď sa spolu rozprávame pôsobí to na mňa ukludňujúco. Inokedy sa musím utiahnuť.

Tým, že som kňaz som sa musel naučiť reagovať pokojne, dostať somdo seba trezrivosť, pokoj, klud. Toto mi zabránilo mnohokrát výbuchu.

Aké máte plány do budúcnosti?

Snažím sa plány si nerobiť. Nemám špeciálny pastoračný plán. Chcel by som, aby z nás bola zdravá, normálna farská rodina, aby som bol ľuďom priateľom a aby ma aj oni mohli tak vnímať, aby im moje slová a moja prítomnosť niečo dali. A toto okolo seba šíriť je môj osobný plán.

Ako vidíte postavenie Cirkvi v budúcnosti?

Vyjadril by som to dvomi slovami. Mám strach a mám nádej. Hovorí sa úplne otvorene, že Cirkev je v kríze. A nielen Cirkev, ale aj celá spoločnosť. Kríza neznamená koniec, ale je príležitosťou k očiste, zmene, narodeniu sa niečoho nového. Verím, že v posolstve kresťanstva je veľký poklad, preto som farár. Nádej mám aj v tom, že sa nájdu ľudia, ktorí ma potiahnu, ktorí budú ťahať aj celosvetovú Cirkev.

Myslím si, že by sme mali viacej medzi sebou hovoriť o tom, čo mámev sebe, o tom, čo bolí, o svojich pochybnostiach, vyvolať medzisebou vzťahy, aby sme sa mohli vzájomne podržať.

Kedy ste nastúpili do seminára a aké boli vaše dojmy?

Do seminára som nastúpil po revolúcii. Naši predstavení nás nemali veľmi radi a dnes si aj myslím, že mali pravdu. Boli sme trochu drzí ako mladí ľudia. Dnes keď nad tým premýšľam, išli sme ako deti revolúcie s nádejou, že to bude iné v cirkvi aj v spoločnosti, že im pôjde o človeka. Našli sme tam profesorov, ktorí neboli na to pripravení. Boli to čestní a dobrí ľudia, ale boli deťmi komunizmu, ktorí študovali doma po večeroch, nevedeli nám odpovedať na naše otázky. Čosi podobné sa stalo ľuďom, ktorí študovali v r.1968. Tiež to boli deti nádeje ako my a dodnes sa mi zdajú iní.

Mohli by ste čitateľom priblížiť Vašu rodnú obec a rodinu z ktorej pochádzate?

Pochádzam zo Žitaviam. Je to dedina, ktorá má asi toľko obyvateľov ako Suchá nad Parnou. Ako to často býva u ľudí, ktorí sú ďaleko od svojej rodnej obce, myslím, že dnes mám spomienky trochu idealizované.

Naša rodina má päť členov - teda mám dvoch bratov, dnes už s rodinami. Rodičia nás viedli k poctivosti, добрote, aj k štúdiu a práci. Dnes som tomu rád - i tomu, že som z dediny, i tomu, že ma výchova viedla tak trochu nad jej rámec.

Čo prajete čitateľom a farníkom?

Ja si uvedomujem, že kňaz na dedine je iba jeden. Teda na rozdiel od mesta ľudia nemajú možnosť výberu, či voľby. A jeden človek nemôže uspokojiť všetkých: ani svojím prístupom, ani povahou, ani slovami. Preto je to len moja veľká túžba, aby mohli byť spokojní všetci.

Aby slovo, ktoré hlásam, dávalo silu, bolo o našom živote, problémoch, aby držalo ľudí ... aby som neobišiel nikoho (hoci viem, že sa to úplne nedá). A samozrejme všetkým želim pekné, dobré dni a život.

Ďakujeme za rozhovor.

Zhovárali sa: Krajáčová, Tajcnárová, Lastovičková

Traja Habalovci, kňazi, rodáci zo Zvončína

Keď som v 9. čísle roku 1999 písal o p. Rafaelovi Habalovi, pomysľal som čo najskôr niečo povedať aj o ďalších "Habalovcoch" zo Zvončína.

Nie je toho veľa, ale patria do farnosti v Suchej nad Parnou. a pripomíname si ich ako kňazov rehole sv. Františka. Najzaujímavejšie je práve to, že títo traja mali rehoľné meno Klement.

V roku 1803 sa narodil a v roku 1822 vstúpil do rádu sv. Františka zvončiansky rodák rodák, ktorý dostal rehoľné meno Klement. Po filozofických štúdiách v Kremnici vyštudoval teológiu v Hlohovci a v Skalici (1825-1829). Po kňazskej vysviacke v roku 1828 pôsobil vo františkánskom kláštore v Beckove. Potom bol gymnaziálnym profesorom v Kremnici (1830-1840), napokon pôsobil ako profesor v Bardejove, kde v rokoch 1845-1847 vol kvadriánom kláštora. Tamtiež zomrel 1. decembra 1847. Napísal niekoľko učebníc náboženstva, prírodopisu, popísal zemepis Afriky a dejiny Uhorska. Známe boli jeho pôstne kázne v Bardejove v roku 1844.

Druhý Klement pôsobil vo viacerých kláštoroch. Žiaľ, zachovalo sa o ňom len málo. Naposledy pôsobil ako slovenský kazateľ v Stropkove, kde zomrel 16. apríla 1803.

Tretí p. Klement po pôsobení vo viacerých františkánskych kláštoroch pôsobil ako kazateľ v Trnave, kde veľmi ochorel. So súhlasom predstavených bol prevezený do svojho rodiska - do Zvončína, kde onedlho 15. marca 1839 zomrel a bol pochovaný.

MODLIME SA ZA NICH!

Dr. Hadrián Radvány

Ján Klempa-Jacovský o Suchej nad Parnou

V novinách a časopisoch bolo v minulosti pomerne málo správ o Suchej nad Parnou. Z času na čas sa našli takí, ktorí si bližšie všimli obec, prípadne jej dejiny.

Medzi takýchto pisateľov patril aj bývalý suchovský kaplán Ján Klempa, ktorý písal pod pseudonymom Jacovský.

Rodák z Jacoviec (1. decembra 1839) po gymnaziálnych štúdiách v Trnave vyštudoval filozofiu a teológiu vo viedenskom Pazmaneu. Po kňazskej vysviacke v roku 1862 pôsobil ako kaplán v Okoči a **od roku 1863 bol kaplánom v Suchej nad Parnou**. V roku 1866 bol ustanovený za administrátora a potom za farára v Zelenči, kde zomrel 26. októbra 1894.

Venoval sa regionálnym dejinám, ale aj zvykosloviu, katolíckej a literárnej tvorbe, zbieral slovenské ľudové piesne, zhromažďoval a písal o starožitnostiach.

Trnto národnokultúrny pracovník ako suchovský kaplán napísal do časopisu Cyrill a Method v roku 1869 (č. 35, str. 276-279) príspevok: "Starožitnosti Cirkevne, čili : Krátka história Suchovskej fary a jej filiálok Košolnej a Zvončína".

V príspevku popísal polohu, obyvateľstvo, pomenovania, Pálfyovský kaštieľ, ale aj rôzne nedobré stránky sužujúce obyvateľstvo, prepady, požiare, príchody Turkov,...

Zaujímavé sú opisy dvoch prípadov krstu: 18. 10. 1684 krst tureckého dieťaťa a v roku 1689 pokrstenie mladého Turka. V príspevku sa dotkol aj habánov a sakramentárov žijúcich vo farnosti, ako aj viacerých Moravanov, Čechov, Slezanov a Židov, ktorí sa prisťahovali do Suchej nad Parnou.

V druhej časti popísal kostol a kaplnky, zvony, cintoríny a zoznam farárov (od roku 1630), napokon aj rodákov-kňazov.

Príspevok Jána Klempu-Jacovského ja pozoruhodný a aj pred vyše 100 rokmi priniesol veľa zaujímavého.

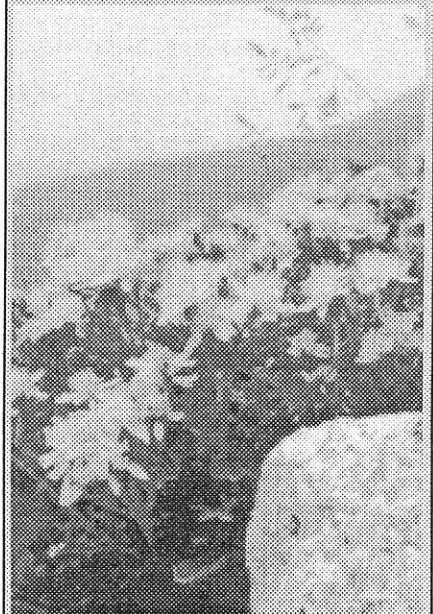
Ako vidieť, suchovský kaplán a neskorší zelenečský farár nezabúdali na Suchú, kde strávil skoro tri plodné roky.

Dr. Hadrián Radvány

Jar

Zima pomaly končí a jar čo nevidieť nám zaklope na dvere. Deti si túto zimu veľa zimných radovánok neužili, akokoľvek vyzerali každé ráno von oknom, sneh si asi túto zimu zobral dovolenku. Keď sa ho konečne dočkali, vydržal len tak na ukážku, aby sme nezabudli, ako vyzerá biela romantická krajina. O dva - tri dni zostali z romantiky len húfy blata.

Teraz čakáme na jar. Ona nás snáď nesklame a nezabudne sa kdesi na Havajských ostrovoch. Jar býva najkrajšia, privriete oči a načúvate spev vtákov, šum

žblnkotajúceho potôčika a vdychujete vôňu prvých kvietkov. Vrátia sa nám lastovičky, pučia stromy, všade vládne život. Sadnete si do trávy a pozorujete odvážnych chrobáčikov, ktorí opustili svoje zimné domy a vydali sa na líku, kochať sa krásou prichádzajúcej jari. Slniečko len tak jemne štekľí a vabi von všetko živé. Skuste sa zastaviť a vnímať všetku túto nádheru. Nádheru prírodu života v prírode. Zažmurte oči a počúvajte. Uvidíte, že vôňa fialiek je tá najjemnejšia a spev vtákov je tá najkrajšia hudba na svete. Opäť máte chuť žiť.

M.K.

Jean-Christophe Parisot

CHCEM ŽIŤ AJ KEĎ TRPÍM

Človek si častokrát zabeďáka nad svojim životom: "Mám takéto a takéto problémy. Chýba mi v živote to a to. Túžim po niečom a nemám to, a nikdy to ani nebudem mať. Vytýčil som si najaký cieľ a život sa uberá úplne iným smerom, aký som si vôbec kedy predstavoval."

Je z toho roztrpčený a deprimovaný. A potom zrazu stretne niekoho, kto má oveľa väčšie problémy, väčšiu chuť do života a je oveľa veselší.

Takýmto príkladom je aj príbeh J.CH.Parisota, ktorý je dvadsať rokov pripútaný na lôžko a trpí neustálymi bolesťami. Je absolútne odkázaný na pomoc druhých. A predsa si volí život. Každé ráno!

Nie je to kniha o bolesti, plná náreku. Parisot píše o radosti. O úžasnej radosti - potrebe žiť. Toto dielko povzbudzuje, lebo hoci je chorý "uväznený" vo svojej nehybnosti, nie je "vylúčený" zo vzťahov a z lásky.

Práve naopak. Keďže je takto bytostne zasiahnutý, veľmi citlivo vníma nepatrné každodenné radosti a teší sa zo ŽIVOTA.

A čo pre neho znamená úspech?

"Byť úspešný v živote pre mňa teraz značí pochopiť, že život je prekyujúci poklad, ktorý prúdi v žilách a usína v našich snoch. Byť úspešným v živote znamená pripustiť, že sme vyšli z Boha a že mu patríme tak, ako on patrí nám."

No povedzte, nie je úžasné žiť ...

Pôst

Obdobie Veľkého pôstu je časom pokánia. Pôst sa môže chápať ako zriekanie sa niečoho, čo je nám príjemné. Je to premáhanie seba, zlých náklonností, žiadostí, telesnosti. Postíme sa tak, že sami vládžeme nad sebou, nad svojim telom a chránime dušu pred nástrahami zlého ducha. V období Veľkého pôstu sa má uskutočniť predovšetkým naša premena od neposlušnosti Bohu skrze hriech, k úplnej poslušnosti Jeho prikázaniam.

V minulosti bol chápaný ako obdobie pokánia veriacich uskutočňovaného modlitbou, sviatosťou pokánia ale tiež ujmou na jedle. Cez Veľký pôst sa nejedlo mäso, ani zvierací tuk. Gazdinky na Popolcovú strediu poriadne vyumývali všetky kuchynské riady, aby v nich nezostala ani odrobinka masti. Tieto pre nás až surové pôsty sa postupom času zmierňovali. Teraz sa prísny pôst týka len Popolcovej stredy a Veľkého piatku.

(prebrané z brožúrky Radostný návrat k Otcovi)

Čo je osobne pre mňa pôst? Najprv musím prijať Ježiša na jeho kríži. Nie však slovami, peknými vzdychmi, ale prísť k nemu do Getsemanskej záhrady a prežívať s ním jeho

úžasnú úzkosť a bolesť nad celým svetom. Pokánie, aké má na mysli Ježiš, je hlboká vnútorná premena života. Ako? Tým, že moje sebecké ja sa musí podriadiť Božej vôli.

Panna Mária nás pozýva na osobné obrátenie. Ako? Dáva nám zbraň proti Goliášovi - nášmu pyšnému telu a k tomu päť kameňov:

1. modlitbu Ruženca - modlitbu srdcom
2. eucharistiu
3. sväté písmo
4. pôst
5. mesačnú spoveď.

Tak, a teraz proti tomuto Goliášovi v našom srdci. Modlitba - nechce sa mi. "Pane, pomôž mi." Eucharistia, prídem k svätostánku i cez deň - je tam sám, prídem ho navštíviť. "Ježišu, prišiel som na chvíľočku k Tebe na kus reči, ďakujem Ti, že Ťa máme." Sväté písmo - tam je všetko čomu nerozumieme. Pôst - skúsím každý piatok len o chlebe a vode. Nakoniec mesačná spoveď. Pán Ježiš hovorí sv. Faustíne: "Povedz ľuďom kde majú hľadať útechu. Nájdú ju pri tróne môjho milosrdenstva. Tu sa dejú najväčšie zázraky. Stačí prísť s vierou k môjmu zástupcovi, vypovedať mu svoju biedu a zázrak Božieho milosrdenstva sa ukáže v celej plnosti. Aj keby duša bola ako rozkladajúca sa mŕtvola, ľudsky povedané, keby nebolo už nádeje na povstanie a zdalo by sa všetko stratené, nie je tomu tak u Boha. Zázrak Božieho milosrdenstva tieto duše úplne vzkriesi. Keď teda prísť ku svätej spovedi verím, že Ježiš sám ma čaká v spovedelnici.

Pane daj, aby týchto štyridsať dní pôstu bolo účinných na ceste za Tebou, pod Tvoj kríž. Toto nech je pôstna doba pre mňa i pre všetkých. Pane daj mi silu, aby som dokázal uskutočniť pokánie vo svojom srdci.

M.

Bájka

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden pavúk v kúte staručkého kostola. Priadol nite elegantne a skvostne a bol na ne veľmi hrdý. Eudia už dávno do toho chrámu nechodili, lebo bol zabudnutý hlboko v lese.

Iba pavúk so svojimi deťmi slúžil takto Pánovi a veľmi si vážil tejto služby. Vzdychal však, že je tu sám a spomínal, ako bolo na tomto mieste kedysi živo.

Na inom mieste lesa žil slimák. S farchou niesol svoj dom na chrbte a unavený sa večer schoval do svojej ulity. Tiež slúžil Pánovi ako vedel a mohol svojou námahou a životom. Veľmi túžil prísť raz do chrámu a pobudnúť v ňom, lebo o ňom veľa počul. O jeho nádhere a velebnosti, o tichu a pokoji, o farebných obrazoch, o jeho posvätnosti.

Raz si slimák zaumienil, že tam príde - nech ho to stojí akúkoľvek námahu. Tak aj urobil. Šiel dňom i nocou bez prestania, až mal bruško celé ubolené. Srdce mu zajasalo, keď svoj cieľ dosiahol. Vošiel dovnútra. Aká nádhera! Všetko čo o ňom počul bolo mnohonásobne krajšie v skutočnosti. Cítil sa ako znovuzrodený.

Keď sa trošku utišil vo svojom jasote, uvidel v kúte pavúka. Pekne ho pozdravil a chcel mu vyrozprávať niečo zo svojej radosti. Obdivoval pavúka, že tu môže byť stále. Pavúk sa však na neho zagánil a povedal: "No, sláva, nemám zahrať fanfáry, že sa aspoň niekomu uráčilo sem prísť! Ja tu tkám krásne siete celé dni a noci. A pozri aký si ty - slizký a nemotorný. Ako ty chceš oslavovať Pána?" obrátil sa pavúk samolúbo a namyslene. Slimák zosmutnel. Ako by ho niekto poľal kyselinou. Odtackal sa hambliivo do kúta kostola a premyšľal: "Čo je viac? Na jednej strane mi srdce jasá a buráca od radosti z tohto miesta, na druhej mám strach a ostych pred dokonalosťou pavúkovej práce, radšej by som zostal na konci lesa skrytý v ulite. Ako to prekonať? Tak túžim po Pánovi a nevládzem ísť k nemu kvôli takýmto pavúkom! Poradte mi prosím!

G.S.

Moje milé det'úrence

Aj pre nás práve teraz začína obdobie, kedy je čas ponoriť sa pod hladinu našej karosérie, aby sme preskúmali, čo je v nás pokazené a ako to v nás vlastne funguje. Je čas opraviť si náš vzťah k Bohu, ľuďom i svetu. Vyžaduje si to stíšenie a sústreďenie.

Keď ide chirurg operovať, tiež nemôže pri tom tancovať a vriekať. Aj my sa zahráme na chirurgov a vyhádzeme zo svojho vnútra všetko, čo tam nepatrí. Keď pôjdeme okolo zrkadla, poriadne sa doňho skúsme zadívať a dajme si otázku: "KTO SOM?" Odpovedať na ňu nie je jednoduché. Stále v nás zostáva čosi z fašiangových masiek. Stále sa vidíme krajší, alebo naopak škaredší než v skutočnosti sme. V každom človeku je však nesmierne veľa krásy, len ju treba nájsť, oprášiť, vyčistiť - a na to je tu práve teraz pôstne obdobie. Prajem vám, aby ste objavili v sebe krásu božieho obrazu a túto krásu dokázali rozdávať všetkým. Aby sa v nás po pôste rozjasali veľkonočné zvony radosťou, že sme umytí a krásni.

Aj vy sa chcete podobať na nášho bratříčka a Pána, ktorého meno iste ľahko uhádnete, lebo je to jediný Bohočlovek, veľkolepý a úžasný, ktorý za nás obetoval život?

Pomôže vám v tom pôstny denníček!

Môj pôstny denníček

Moje meno: _____

Rozhodnutie zmeniť sa:

1. pôstny týždeň: _____
2. pôstny týždeň: _____
3. pôstny týždeň: _____
4. pôstny týždeň: _____
5. pôstny týždeň: _____

Pomohla mi v tom:

- Svätá omša: _____
- Modlitba: _____
- Krížová cesta: _____
- Skutok dobročinnnej lásky: _____
- Skutok telesného milosrdenstva: _____
- Skutok duševného milosrdenstva: _____
- Pôst: _____
- Iné: _____

Deti, ak sa vám podarí cez pôstne obdobie urobiť niečo pekné, dobré, alebo v niečom sa vám podarilo zmeniť, napíšte mi o tom a hoďte do schránky. Piatych z nás vylosujem a odmením kinderkom !!!

Môžete tam hodiť aj váš pôstny denníček. Ak budete mať málo miesta, urobte si podobný na veľký papier.

Váš mravček Zvedavček
G.S.

Rozprávka o Bodríkovi

Bol raz jeden psíček a volal sa Bodrik. Bodrik bol veľmi, veľmi maškrtný. Všetko, k čomu priňuchal, chcel aj ochutnať. Veľmi sa bál, že by mu niekto kamarát uchmatol pochúťku, ktorú si vyhládol a tak sa radšej ani s nikým nekamarátil. Vždy sa poobzeral, či niekto nie je nablízku a šup, už bola dobrota v brušku.

Tak sa stalo, že zjedol aj to, čo do bruška nepatrí. Tu farebnú guľôčku, tu pliešok, tam rozehrial nové topánky. Dnes dokonca roztrhol perinku, až perie lietalo ako sneh a šteklo ho pod nosom. Poviem vám, že chutilo veľmi zvláštne.

Už mal Bodrik plné bruško hĺpostí a náramne ho rozbolelo. Musel navštíviť lekára. Lekár na rontgenovom snímku hneď vedel, kde je chyba a navrhol operáciu. Bodrik nechcel o operácii ani počuť, ale keď bruško bolelo a bolelo, predsa len nakoniec súhlasil, i keď sa veľmi bál. Chcel žiť, šantíť a smiať sa a nie fnukať v kúte. Lekár sa operáciu musel dôkladne pripraviť, premyslieť si postup a poriadne sa sústreďiť. Operácia trvala dosť dlho. Opraviť pokazené bruško nieje také jednoduché, no Bodrik sa po nej cítil ako znovuzrodený. Ešte síce chvíľu potrvá, kým sa operačná rana zhojí. Chvíľu to bude ešte boľieť, no Bodrik si dal dôležité predsavzatie, že už nikdy nebude taký chamtivý. Radšej si nájde priateľov s ktorými sa podeli a možno i poradí, čo sa dá zjesť a čo nieje na jedenie vhodné.

Zasmejme sa ...

Policajt si kupuje topánky. Pani predavačka sa ho pýta:

-Aké máte číslo?

-Vý ho neviete? Predsa 158.

-Janko, čo tu stojíš pod oknom?

-Ale, vypadli mi hodinky z okna, tak ich idem chytiť.

-Však, tie už dávno dopadli.

-To sotva! Vždy meškali päť minút.

Manželka vraví manželovi:

-Drahý, v mojej kuchárskej knihe je veľmi veľa chýb!

-A vieš, že som si to pri jedení všimol?!

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na marec

Sv. omše v týždni

Suchá : pondelok-piatok 18,00 hod.

prvý piatok v mesiaci: Košolná 7,30 hod., Suchá 18,00 hod.

prvá sobota v mesiaci: 7,00 hod., sv. omša s meditáciou
Košolná : streda 17,00 hod., Zvončín : štvrtok 17,00 hod.

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. marec - Prvá pôstna nedeľa

Zvončín : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Košolná: 9,00 hod.

11. marec - Druhá pôstna nedeľa

Košolná : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Zvončín: 9,00 hod.

18. marec - Tretia pôstna nedeľa

Zvončín : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Košolná: 9,00 hod.

25. marec - Štvrtá pôstna nedeľa

Košolná : 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá: 7,30 hod. a 10,30 hod., Zvončín: 9,00 hod.

Február v našej farnosti**Pokrstení:**

4. 2. 2001 Mária Habalová

10.2.2001 Zdenko Váňa

Zosnuli:

31. 1. 2001 Ján Bartoš, Košolná

6. 2. 2001 Anna Vachanová, r. Nádaská, Košolná

13. 2. 2001 Helena Potočná, r. Belicová, Košolná

Farský mesačník OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel.: 0805/558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár. S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

MAREC 2001

Št	1	Albín, biskup
Pi	2	Simplícus, pápež, mučeník
So	3	Kunigunda
Ne	4	Prvá pôstna nedeľa
Po	5	Teofil, biskup
Út	6	Radovan
St	7	Perpetua a Felicita, mučenice (Kántry)
Št	8	Ján z Boha, rehoľník
Pi	9	Františka Rímska, rehoľníčka (Kántry)
So	10	Štyridsať mučeníkov (Kántry)
Ne	11	Druhá pôstna nedeľa
Po	12	Teofan, vyznávač
Út	13	Patrícia
St	14	Matilda
Št	15	Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz
Pi	16	Heribert, biskup
So	17	Patrik, biskup
Ne	18	Tretia pôstna nedeľa
Po	19	Jozef, ženích Panny Márie
Út	20	Klaudia, mučenica
St	21	Justián
Št	22	Oktavián, biskup
Pi	23	Turibius Alfonz de Mongrovejo, biskup
So	24	Katarína Švédska
Ne	25	Štvrtá pôstna nedeľa
Po	26	Zvestovanie Pána
Út	27	Nikodém
St	28	Jozef Mária Tomasi
Št	28	Maximilián
Pi	30	Kvirín
So	31	Benjamín